

Bài 26 ĐẾN HỌC CÙNG Đấng DIU HIỀN

Thần thoại có câu chuyện kể rằng: Một người nông dân nghèo kia sống bên triền núi. Mỗi sáng, ông gánh hai thùng nước từ suối về nhà. Một thùng còn mới nguyên, lành lặn tốt lắm; thùng kia đã cũ, có vết nứt, nên nước cứ rỉ ra dọc đường. Ngày nào cũng vậy, ông nông dân vẫn gánh cả hai thùng ấy. Thùng mới thì hãnh diện vì giữ được đầy nước. Thùng nứt thì buồn bã, xấu hổ thấy mình “vô dụng”, khiến chủ phải vất vả hơn.

Một hôm, thùng nứt không chịu nổi nữa, nó nói với ông chủ:

“Con xin lỗi. Con làm ông mất công mà chẳng giúp được gì. Con chỉ là gánh nặng thôi.”

Ông nông dân mỉm cười:

“Con có thấy những luống hoa mọc dọc đường không? Chính nhờ nước con rỉ ra mỗi ngày mà hoa sống được, làm đẹp cả đường đi, khoe tươi dẫn khách vào nhà. Con tưởng con vô dụng sao?”

Thùng nứt im lặng. Nó chưa bao giờ nghĩ rằng **vết nứt của mình lại có thể trở thành nguồn sống, đem vui tươi** cho người qua lại.

Câu chuyện ấy cũng là câu chuyện của mỗi chúng ta. Trong đời, không ai lại không có những “vết nứt”: những yếu đuối, những giới hạn, những nỗi đau cũ, những gánh nặng không ai thấy. Có những ngày ta bước đi mà lòng nặng trĩu, chỉ mong có ai đó hiểu mình, nâng đỡ mình, chữa lành mình. Và chính trong những mệt mỏi ấy, bằng giọng thật dịu dàng, Chúa Giêsu hôm nay nói với chúng ta: *"Hãy đến cùng Ta... Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng... Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi bồi dưỡng."* Ngài mời gọi chúng ta:

ĐẾN HỌC CÙNG Đấng DIU HIỀN

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô được Thánh Matthêu trình thuật:

Khi ấy, Chúa Giêsu lên tiếng nói rằng: “Lạy Cha là Chúa trời đất, Con xưng tụng Cha, vì Cha đã giấu không cho những người hiền triết và khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mạc khải cho những kẻ bé mọn. Vâng, lạy Cha, vì ý Cha muốn như vậy. – Mọi sự đã được Cha Ta trao phó cho Ta. Và không ai biết Con, trừ ra Cha. Và cũng không ai biết Cha, trừ ra Con và kẻ Con muốn mạc khải cho.

“Tất cả hãy đến với Ta, bởi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các người. Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhường trong lòng, và tâm hồn các người sẽ gặp được bình an. Vì ách của Ta thì êm ái, và gánh của Ta thì nhẹ nhàng”. (Mt 11,29)

Bàn tay có một vết sẹo dài, vì bị dao sắc cứa. Vết thương đã lành nhưng vẫn còn dấu. Ngày xưa lúc bị dao cắt thì xót lắm. Nhưng bây giờ vết sẹo không còn làm đau nữa. Nó chỉ còn là một dấu để nhắc ta rằng mình đã từng bị thương, và đã được chữa lành. Vết thương trong lòng ta cũng vậy.

Có những vết thương âm thầm mà mỗi người mang trong lòng. Có những nỗi đau tưởng đã ngủ yên, nhưng chỉ cần một ai nhắc tới, một chạm nhẹ cũng làm ta nhói buốt. Có những gánh nặng không ai thấy, nhưng lại đè lên tâm hồn mỗi ngày. Và chính trong những vùng tối ấy, ta nhận ra mình thật sự cần đến một Đấng có thể chạm vào mà không làm ta đau thêm, một Đấng có thể chữa lành mà không trách móc, một Đấng có thể nâng dậy mà không đòi hỏi. Khi chưa được chữa lành, nó làm ta đau mỗi khi ai đó chạm vào. Nhưng khi ta để Chúa chạm vào trước, Ngài sẽ làm nó lành. Nó vẫn còn đó, nhưng không còn làm ta đau nữa. **Chữa lành không phải là quên đi, mà là để Chúa bước vào.**

Khi Chúa Giêsu nói: **“Hãy học với Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng,”** Ngài không mời ta đến để học một bài giáo lý, nhưng để ở bên Ngài, để đi cùng Ngài, để trái tim mình chạm vào trái tim hiền lành của Ngài.

“Học cùng” Chúa là học bằng **tương quan gần bó**, bằng **sự gần gũi**, bằng **sự đồng hành**. *Ta học hiền lành bằng cách ở gần Đấng hiền lành. Ta học khiêm nhường bằng cách ở gần Đấng khiêm nhường. Ta học yêu thương bằng cách ở gần Đấng là Tình Yêu.*

Và chính trong sự gần gũi ấy, Chúa chữa lành những vết nứt của ta, làm nhẹ những gánh nặng của ta, và biến đổi ta từng chút một. Đó là **Đấng Dịu Hiền**, Đấng không đòi hỏi, không trách móc, nhưng chìa hai tay mời ta đến học, đến tựa nương, để được chữa lành. **Đấng Cao Vời** rời ngai báu bước xuống đất ta vào cung điện. Đó là **Đấng Quân Vương** nhân từ hiền hậu, luôn yêu thương, che chở cho thần dân được sống hạnh phúc an bình.

I. HỌC CÙNG VỊ QUÂN VƯƠNG HIỀN HẬU

Ngôn sứ Dacaria loan báo về một vị Vua đến với dân mình, không cưỡi chiến mã, không mang gươm giáo, nhưng **hiền hậu, cưỡi trên lừa con**. Một vị Vua không đến để thống trị, nhưng để đem **bình an**. Không đến để đòi hỏi, nhưng để trao ban. Không đến để xét xử, nhưng để chữa lành.

Đó chính là dung mạo của Đức Giêsu, **Vị Quân Vương hiền dịu**, Đấng ta có thể đến gần mà không sợ hãi. Tiên tri Dacaria đã khẳng định như thế khi ông giới thiệu vị quân vương trong **Bài Đọc I**: ***“Này vua người khiêm tốn đến với người”.***

Đây Chúa phán: “Hỡi thiếu nữ Sion, hãy nhảy mừng; hỡi thiếu nữ Giêrusalem, hãy reo mừng! ***Này vua người đến với người. Người là Đấng công chính và là Đấng cứu độ; Người khiêm tốn ngồi trên lừa con***, con của lừa mẹ. Người đã loại bỏ các chiến xa khỏi Ephraim, và ngựa khỏi Giêrusalem. Cung tên chiến trận sẽ được phá

huỷ. **Người sẽ công bố hoà bình cho các dân tộc.** Quyền bính của Người sẽ bành trướng từ biển này đến biển nọ, từ sông cái đến tận cùng trái đất". (Dcr 9,9-10)

II. HỌC CÙNG THIÊN CHÚA NHÂN ÁI TỪ BI

Những người Pha-ri-siêu và kinh sư dẫn đến trước Chúa Giê-su, người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. Họ xin Người cho biết quyết định về hình phạt ném đá chiếu theo luật Mô-i-sê. Người lặng im, viết trên đất, tỏ thái độ lơ đãng như không quan tâm, rồi bảo họ: "Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi!". Thế là họ lần lượt giã đá, chỉ còn lại một mình Đức Ki-Tô với chị kia. Người nói với chị: "*Tôi không lên án chị đâu. Chị cứ về đi, từ nay chị đừng phạm tội nữa!*" (Gioan 7:53-8:11)

Thánh Vịnh Đáp Ca xướng hát : "*Chúa nhân hậu và từ bi, chậm bất bình và giàu tình thương.*"

Đây là nhịp tim của Thiên Chúa, một Thiên Chúa nâng đỡ những ai quy ngã, chữa lành những tâm hồn tan vỡ, gần gũi với những ai kêu cầu Ngài, kiên nhẫn với những yếu đuối của ta.

Đến học cùng Đấng Dụ Hiền là đến với **Thiên Chúa nhân hậu**, Đấng hiểu ta hơn ta hiểu chính mình:

*[2] Chúa là Vương-Đế con thờ,
Con xin muôn kiếp tung hô Danh Ngài.
Ngày ngày liên tiếp không ngơi,
Danh Ngài con sẽ đời đời tán dương.
Người người nhắc nhở truyền loan:
Chúa hằng nhân ái với toàn muôn dân.*

*[10-14] Muôn tâu lạy Chúa khoan nhân,
Mọi người đều sẽ tri ân tình Ngài
Kẻ hiểu trung phải dâng lời chúc tụng,
Tuyên xưng Ngài là Đấng quyền năng,
Vương triều Ngài vinh quang vạn đại,
Vương quyền Ngài mãi mãi trường tồn.
Họ truyền cho các tử tôn,
Am tường hết thảy kỳ công của Ngài.
Vì trong mọi việc, mọi lời,
Chúa luôn thành tín, lòng đầy yêu thương.
Nên ai quy ngã giữa đường,
Người nâng đứng dậy, kiên cường lại ngay.
(Tv 145, 1-2. 8-9. 10-11. 13cd-14)*

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

III. HỌC CÙNG THẦN KHÍ ĐỂ ĐƯỢC ĐỔI MỚI TỪ BÊN TRONG

Thánh Phaolô nhắc ta rằng: "**Anh em thuộc về Thần Khí.**"

Xác thật làm ta nặng nề: Những tự ái, nóng nảy, sợ hãi, là những vết thương chưa lành. Thần Khí làm ta nhẹ nhàng. Thần Khí giúp ta biết tha thứ, biết kiên nhẫn, biết buông bỏ, biết yêu thương.

Một người thợ rèn đang rèn thanh sắt. Anh ta nện mạnh, thanh sắt nguội dần và trở nên cứng, không thể uốn được nữa. Anh ta thở dài: "Không phải lỗi của cái búa, cũng không phải lỗi của tôi. Chỉ là thanh sắt đã nguội đi". Vậy anh sẽ làm gì? Anh đưa thanh sắt cứng trở lại vào lò lửa. Khi nó rực đỏ trong lửa hồng, anh lại uốn thành dụng cụ theo ý muốn.

Khi tâm hồn ta nguội lạnh, cứng cõi, dễ nóng nảy, dễ tự ái, dễ gánh nặng... **Chúa không trách. Ngài chỉ mời ta trở lại với lò lửa tình yêu của Ngài.** Đến với Chúa là để được **làm mềm lại**, để trái tim được uốn nắn theo căn tính hiền lành và khiêm nhường của Ngài.

Đến học cùng Chúa là để **Thần Khí đổi mới ta từ bên trong**, để đôi vai ta không còn oằn xuống bởi những gánh nặng vô hình.

Thánh Phaolô trong **Bài Đọc II** gửi tín hữu Rôma đã xác quyết như vậy: *"Nếu nhờ thần trí mà anh em đã giết được hành động của xác thịt, thì anh em sẽ được sống".*

Anh em thân mến, anh em không sống theo xác thịt, nhưng sống theo tinh thần, nếu thật sự Thánh Thần Chúa ở trong anh em. **Nếu ai không có Thánh Thần của Đức Kitô, thì kẻ ấy không thuộc về Người.** Và nếu Thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Kitô từ cõi chết sống lại, cũng cho xác phàm hay chết của anh em được sống, nhờ Thánh Thần Người ngự trong anh em.

Anh em thân mến, chúng ta không phải là những kẻ mắc nợ xác thịt, để chúng ta sống theo xác thịt. Vì chưng, nếu anh em đã sống theo xác thịt, anh em sẽ phải chết; **nhưng nếu nhờ Thần Trí mà anh em đã giết được các hành động (xấu xa của) thân xác, thì anh em sẽ được sống.** (Rm 8,9.11-13)

IV. HỌC CÙNG CHÚA GIÊSU ĐỂ TÌM THẤY SỰ NGHỈ NGƠI AN BÌNH

Trong Tin Mừng (Mt 11,28-30) Đức Giêsu phán: **"Hãy đến cùng Ta... Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi bồi dưỡng."**

Nghỉ ngơi nơi Chúa không phải là trốn chạy cuộc đời, nhưng là để được chữa lành, để được phục hồi, để được nâng đỡ, để được bình an vì Chúa đã hứa: "Ách của Ta thì êm ái, gánh của Ta thì nhẹ nhàng." Không phải vì gánh biến mất, nhưng vì **Chúa mang cùng với ta.**

Đến học cùng Đấng Dịu Hiền là để đôi vai ta nhẹ hơn, và tâm hồn ta được bình an hơn.

Một cậu bé đi học với chiếc ba lô nặng trĩu. Cô giáo hỏi: "Sao con mang nặng vậy?". Cậu bé mở ba lô ra: toàn là đá. Cô giáo ngạc nhiên: "Con mang đá làm gì?" Cậu bé đáp: "Mỗi khi con giận ai, buồn ai, hay sợ điều gì... con nhặt một viên đá bỏ vào ba lô. Con nghĩ mang theo sẽ giúp con nhớ để không quên." Cô giáo nhẹ nhàng nói: "Nhưng con thấy đó, càng mang theo, con càng mệt. Con thử bỏ từng viên xuống xem." Cậu bé làm theo. Mỗi viên đá rơi xuống, bước chân cậu nhẹ hơn.

Câu chuyện ấy giống như lời Chúa Giêsu hôm nay: **"Hãy đến cùng Ta... Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi."** Chúa không muốn ta mang theo những viên đá của giận hờn, sợ hãi, tự trách, thất vọng. Ngài muốn ta **đặt xuống** để bước đi nhẹ nhàng hơn.

Thánh Matthêu nhắc nhở lời Chúa dạy: "Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách củ tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. *Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng.* Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng" (Mt 11: 28-30).

V- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa!

Chúng con cứng lòng làm Chúa đau đớn xót xa. Chúng con cam tâm khước từ Thần Khí Chúa, nên không còn hiền lành và khiêm nhường như hình ảnh Chúa đã tác tạo nên chúng con. Xin Chúa ban Thần Khí Chúa đến sửa chữa cõi lòng cứng cõi, tự phụ của chúng con để chúng con quay về với căn tính nhân hậu khiêm nhu giống hình ảnh Chúa.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể,

Xin Chúa ở lại trong chúng con để chúng con được đổi mới.

Xin Chúa ở lại trong chúng con để chúng con được bình an.

Xin Chúa ở lại trong chúng con để chúng con nên hiền lành và khiêm nhường như Chúa

Xin Chúa ở lại với chúng con, và xin cho chúng con cũng biết ở lại trong Chúa..

ĐK- Giờ con có Chúa trong lòng,

Giờ con có Chúa ở trong cuộc đời.

Bất kỳ mọi lúc mọi nơi,

Xin Ngài ở mãi chốn rồi bỏ con!

* Ngài là đường đi, con không lạc lối,
Ngài là bình minh, tắt tối biến tan
Ngài là hy vọng, con được ủi an,
Ngài là tình thương, con được cứu rỗi,
Ngài là nguồn vui, con hết khóc than,
Ngài là chân lý, con sẽ yên hàn.

* Ngài chuộc tội con, con xin cải hối,
Ngài dìu đoàn chiên, chiên hết ly tan,
Ngài là mẫu mực, con được sửa sang,
Ngài là Thầy con, con được đổi mới,
Ngài là dù che, con hết cô đơn,
Ngài là lẽ sống, con sẽ thanh nhàn.

* Ngài là khổ đau, con không từ chối,
Ngài là niềm tin, con hết nghi nan,
Ngài là công bằng, con được giải oan,
Ngài giàu từ nhân, con được tha lỗi,
Ngài là mạch tuôn, con hết khô khan,
Ngài là kho lẫm, ơn Chúa lan tràn.

[Xin Ngài Ở Mãi Trong Con; Thơ Nhạc by Đỗ Quang Vinh; Video by QNH](#)

Ben. Đỗ Quang Vinh